

ටොම් ඔහුගේ එක් ගමන් මල්ලක් අහුරා ගත්තේය. එහෙත් ඔහුට දෙකක්ම ගෙන යන්නට නම් ඕනෑකම තිබිණ. ඔහුට ගෙන යන්නට බොහෝ දේවල් ඇත. ඔහුගේ නව සොයාගැනීම් අත්හදා බලන්නට, හැබෑ ලෝකයට වඩා හොඳ තැනක් වෙත කොයින්ද? මැලෝරිගෙන් වසන් කොට මොන මොනවා හෝ දේවල් ටිකක් ගෙන යන්නට ඔහු කල්පනා කළේය. ඔහුට ඒවා බැගයට දමා ගන්නට ඉඩ මිදි වුවහොත්, ඇදුම් මාරු කරගන්නට ගෙන යන අමතර කලීසම් වුවද තබා යන්නට ඔහු සූදානම්ය. ඒවා වෙනුවෙන් ඔහුගේ අමතර සපත්තු දෙක, වෙනකක් තබා කෑම ටික පවා කැප කරන්නට ඔහුට බැරිකමක් නැත.

මැලෝරි උන්නේ කඳවුරේ ලැගුම්හලෙහිය. ඇය, ටොම්ට හා ඔලිම්පියාට දිග විනෝද ගමනක් යැයි කී ගමන වෙනුවෙන් ලිහිලියේ ටින් කළ ආහාර එකතු කරමිනි. දස වසරකට පෙරාතුව, මේ යාදින් කඳවුර වෙත ආ ගමනින් පසුවම ඔවුන් දෙදෙනාගෙන් එක් අයෙකුවත් මේ කඳවුරෙන් වැඩි ඇතකට ගොස් නැත. ටොම්ට අර ගංගාව හොඳින් මතකය. අන්ධ විද්‍යාලයත් මතකය. ඔවුන් මෙතැන දක්වා ආ දුෂ්කර, දීර්ඝ ගමනත් මතකය. දැන් මෙය ඔවුන්ගේ ගෙදරය. මෙතුවක් කල් ඔවුන්ගේ ගෙදර වී තිබුණේ මෙයයි. මෙතැන ඇති හැම ශබ්දයක්ම, දොරක හින් කෙඳිරියක් පවා, ගස් අතු අතරින් සුළං හමන හඬ පවා, විල මතින් සුළඟ ඇදෙන හඬ පවා ඔහු හොඳින් හඳුනයි. තමා ලැගුම්හලට යන බව මැලෝරි ඔහුට කියන්නට උවමනා නැත. ඇගේ ගමනේ හැම පියවරක් ගාණේම ඔහුට ඇසෙයි. ඇය ලැගුම්හලේ දොර අරින හඬත්, එයට ඇතුළු වී දොර වසන හඬත් ඔහුට ඇසෙයි.